

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10C/75/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816203673
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:7816203673.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudca JUDr. Marian Tengely, v právnej veci žalobcov: 1.) R. K., V.N. X.XX.XXXX, B. P. P. XXX, XXX XX P., 2.) I. Q., V. XX.X.XXXX, B. P. Q. X, XXX XX I. a 3.) B. Q., V.N. X.X.XXXX, B. P. Q. X, XXX XX I., zastúpeným: Mgr. Ivica Štigitz, advokátka, Šafárikova 8, 048 01 Rožňava, IČO: 42324017, proti žalovanému: Pohotovosť s.r.o., Pribinova 25, 811 25 Bratislava, IČO: 35807598, zastúpenému: JUDr. Katarína Hegedúšová, Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42185190, o zaplatenie 765,70 Eur istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Z a v ä z u j e žalovaného zaplatiť žalobcom 1), 2), 3) sumu 218,46 Eur istiny s ročným úrokom z omeškania vo výške 5,00 % od 31.5.2016 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcov 1), 2), 3) z a m i e t a .

III. P r i z n á v a žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 42 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodná žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 765,70 Eur istiny s 5,00 % ročným úrokom z omeškania od podania žaloby do zaplatenia.

2. Súd vo veci rozhodol rozsudkom 10C/75/2016-107 zo dňa 5.3.2018 tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť pôvodnej žalobkyni 765,70 Eur istiny s ročným úrokom z omeškania vo výške 5,00 % od 31.5.2016 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti žalobu o úroky z omeškania zamietol a priznal pôvodnej žalobkyni právo na náhradu trov konania vo výške 100 %. Voči rozsudku podal odvolanie žalovaný. V priebehu odvolacieho konania pôvodná žalobkyňa 25.5.2018 zomrela a preto Krajský súd v Košiciach uznesením 6Co/275/2018-179 zo dňa 8.10.2019 rozhodol o pokračovaní v konaní s dedičmi pôvodnej žalobkyne tak, ako sú uvedení v záhlaví tohto rozsudku.

3. Krajský súd v Košiciach uznesením 6Co/275/2018-184 zo dňa 26.11.2019 zrušil rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 5.3.2018, okrem výroku II o zamietnutí žaloby o úrokoch z omeškania v prevyšujúcej časti a odmietol odvolanie proti výroku II o zamietnutí žaloby o úrokoch z omeškania v prevyšujúcej časti. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že súd I. inštancie nesprávne posúdil námietku premlčania, ktorú vzniesol žalovaný. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo/169/2017 zo dňa 10.1.2018. Uložil povinnosť súdu I. inštancie zisťovať, kedy pôvodná žalobkyňa zaplatila poslednú splátku zo zmluvy o úvere, nakoľko od tej doby jej začala plynúť subjektívna aj objektívna premlčacia lehota na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ďalej odvolací súd poukázal na opodstatnenosť námietky žalovaného ohľadom nesprávneho právneho posúdenia

otázky dĺžky objektívnej premlčacej lehoty a uložil súdu I. inštancie posúdiť, z akého dôvodu došlo k bezdôvodnému obohateniu. Rozdielna situácia nastáva pri bezdôvodnom obohatení bez právneho dôvodu, ako pri bezdôvodnom obohatení z neplatného právneho úkonu z časového hľadiska, kedy k obohateniu reálne došlo. Až po správnom určení okamihu, kedy k obohateniu došlo, je možné skúmať zavinenie veriteľa. Dôkazné bremeno zaťažuje žalobcov, ktorí musia preukázať, že v čase kedy došlo k obohateniu, mal žalovaný úmysel získať majetkový prospech na ich úkor. Ak úmysel nepreukážu, musí byť aplikovaná všeobecná trojročná objektívna lehota. Súd I. inštancie následne posúdi, či vznesená námietka premlčania žalovaným je dôvodná a následne rozhodne o uplatnenom nároku, ako aj o trovách konania.

4. Pôvodná žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že so žalovaným uzavrela v roku 2009 bez uvedenia dátumu spotrebiteľskú zmluvu - Zmluvu o úvere č. 7273248, na základe ktorej jej bola požičaná istina 1327,76 Eur a zaviazala sa ju vrátiť aj s poplatkom 1133,90 Eur v dvanástich mesačných splátkach po 205,14 Eur v celkovej výške 2461,66 Eur. Pôvodná žalobkyňa celkom zaplatila žalovanému 2093,46 Eur.

5. Pôvodná žalobkyňa namietala, že žalovaný porušil ustanovenia zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení do 30.11.2009 tým, že v zmluve neuviedol podstatné náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g) (konečnú splatnosť úveru), h) (ročnú úrokovú sadzbu), i) (výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov), j) (RPMN), k) (priemernú RPMN), n) (oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov). Poukázal aj na ustanovenie § 4 ods. 3 citovaného zákona, podľa ktorého ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa jej názoru bola povinná zaplatiť žalovanému len istinu vo výške 1327,76 Eur, pričom do podania žaloby splatila 2093,46 Eur a preto žalovaný získal bezdôvodné obohatenie bez právneho dôvodu vo výške 765,40 Eur (2093,46 Eur - 1327,76 Eur), ktoré je povinný vydať na základe § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

6. Na námietky žalovaného uviedla, že vo veci sa jedná o spotrebiteľský spor a preto v súlade s § 87 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku platného v čase podania žaloby je daná príslušnosť Okresného súdu Rožňava. Ohľadom premlčania pôvodná žalobkyňa uviedla, že nárok z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Nesúhlasila s tým, že by jej nárok bol premlčaný z dôvodu, že neuplynula ani subjektívna ani objektívna premlčacia doba. Pôvodná žalobkyňa sa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu na jej úkor zo Zmluvy č. 7273248 dozvedela tesne pred podaním žaloby. Žalovaný v predmete svojej činnosti má poskytovanie úverov a preto je povinný postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou a dodržiavať všeobecne záväzné právne normy a konať v súlade s dobrými mravmi. V čase uzavretia zmluvy už niekoľko rokov platila právna úprava vyžadujúca uvádzať RPMN v zmluve. Ani v iných zmluvách, ktoré uzavrel žalovaný s inými spotrebiteľmi, RPMN nebola uvedená. Dlhodobé ignorovanie zákonnej povinnosti uvádzať RPMN sa musí hodnotiť ako úmyselné konanie žalovaného zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, pri ktorom platí desaťročná premlčacia doba. Pôvodná žalobkyňa k námietke res iudicata uviedla, že namieta materiálnu a formálnu vykonateľnosť rozhodnutia rozhodcovského súdu, ktorý rozhodoval na základe rozhodcovskej doložky uvedenej vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v článku 18 na rube zmluvy, ktorá je podľa § 53 ods. 1 a ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla platne založiť právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie veci a vydaný rozsudok je nulitný a nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Navyiac rozhodcovský rozsudok pôvodnej žalobkyne nebol doručený.

7. Pôvodná žalobkyňa nesúhlasila s tvrdeniami žalovaného, že by zmluva bola uzavretá za účelom výkonu povolania. Žalovaný uvádza totožné číslo zmluvy, ale s dátumom uzavretia 17.12.2008, pričom pôvodná žalobkyňa zmluvu podpísala neskôr, niekedy v máji alebo v júni 2009. V kópii zmluvy, ktorú obdržala pôvodná žalobkyňa a ktorú predložila do konania, nebol uvedený žiadny účel použitia finančných prostriedkov a pôvodná žalobkyňa bola v čase uzavretia zmluvy dôchodkyňa a teda účel finančných prostriedkov na výkon povolania by bol nelogický. Predložená kópia zmluvy od žalovaného nie je totožná s originálom zmluvy, ktorú predložila pôvodná žalobkyňa, nakoľko na jej exemplári je nezaškrtnutý účel poskytnutia úveru, nie sú vypísané dátumy podpísania zmluvy a overenia podpisu, meno mandatára, ani dátum prevzatia peňažnej hotovosti a pôvodná žalobkyňa navyiac namietala to, že ani podpisy sa nezhodujú s jej podpismi. Uplatnila si nárok na náhradu trov konania.

8. Súd v konaní vydal platobný rozkaz 10C/75/2016-9 zo dňa 24.5.2016, voči ktorému podal v zákonnej lehote odpor žalovaný a vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti, nakoľko podľa jeho názoru je miestne príslušným súdom súd, v obvode ktorého má žalovaný ako právnická osoba svoje sídlo a to Okresný súd Bratislava 1. Bol toho názoru, že pôvodnej žalobkyňi nemožno priznať postavenie spotrebiteľa. Žalovaný vzniesol námietku premlčania z dôvodu, že pri tvrdenom bezdôvodnom obohatení by bol nárok premlčaný v subjektívnej aj objektívnej premlčacej lehote 28.3.2016, pričom žaloba bola podaná 18.5.2016. Žalovaný zdôraznil, že nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, nakoľko pôvodná žalobkyňa plnila na základe platne uzatvorenej zmluvy o úvere, ktorá nikdy nebola vyhlásená za neplatnú, resp. nedošlo k odstúpeniu od zmluvy alebo k jej zrušeniu. Ďalej zdôraznil, že v súlade s § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy, nemôže byť cena plnenia neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Navrhol vec postúpiť na miestne príslušný súd a po vykonanom dokazovaní žalobu zamietnuť. K posúdeniu zmluvy o úvere uviedol, že ju nemožno považovať za spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko v Zmluve zo dňa 17.12.2008 sa dohodol účel, na ktorý boli poskytnuté finančné prostriedky. Úver bol poskytnutý pre pôvodnú žalobkyňu na výkon zamestnania, pričom pôvodná žalobkyňa potvrdila svoje vyhlásenie podpisom v zmluve. Z toho vyplýva, že zmluva bola uzavretá podľa § 497 Obchodného zákonníka a žalovaný bol v dobrej viere v tom, že pôvodná žalobkyňa nie je spotrebiteľom, nakoľko finančné prostriedky mala poskytnuté pre účely zamestnania. Zmluvu o úvere preto nie je možné považovať za spotrebiteľskú zmluvu a preto ani nemusela obsahovať RPMN a nemôže sa posudzovať ani ako bezúročná a bez poplatkov. Žalovaný ďalej namietal skutočnosť, že vo veci bolo vydané rozhodnutie a preto sa vo veci nemôže rozhodovať znova. Namietal podmienky konania a vzniesol námietku res iudicata. Pôvodná žalobkyňa totiž bola v súvislosti s konaním o plnenie zo Zmluvy č. 7273248 zaviazaná rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 15.4.2010 č. SR01964/10. Rozhodcovský súd uznal nárok žalovaného a potvrdil skutočnosť, že zmluva o úvere vrátane všetkých jej častí bola platne uzatvorená. Poukázal na ustanovenie § 35 zákona 244/2002 Z.z. v súvislosti s tým, že rozhodcovský rozsudok má rovnaké právne účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť a priznať právo na náhradu trov konania. V konaní predložil fotokópiu Zmluvy o úvere č. 7273248 zo dňa 17.12.2008.

9. V podanom odvolaní žalovaný pri námietke premlčania zdôraznil, že nároky pôvodnej žalobkyne sa premlčali v subjektívnej premlčacej lehote k 9.4.2016, okrem splátok, ktoré pôvodná žalobkyňa uhradila dňa 21.8.2014 vo výške 10,00 Eur, 5.10.2015 vo výške 25,38 Eur a 45,77 Eur, 3.11.2015 vo výške 45,77 Eur, 3.12.2015 vo výške 45,77 Eur a 7.1.2016 vo výške 45,77 Eur. Splátky uhradené 9.4.2014 a skoršie sú premlčané v subjektívnej premlčacej lehote, nakoľko pôvodná žalobkyňa žalobu na súde podala 18.5.2016. Pôvodnej žalobkyňi začala plynúť subjektívna premlčacia lehota od 26.3.2012 vzhľadom na skutočnosť, že k tomuto dňu bola uhradená istina 1327,76 Eur. Vtedy pôvodná žalobkyňa získala vedomosť, že uhrádza sumy nad rámec istiny, ktorými sa hradili úroky a poplatky.

10. Súd sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi a zistil nasledovné:

11. Zo Zmluvy o úvere č. 7273248, ktorú preložila pôvodná žalobkyňa, vyplýva, že tam nie je uvedený dátum podpisu zmluvy, overenia zmluvy a prevzatia peňažnej hotovosti. Zo zmluvy vyplýva, že pôvodná žalobkyňa bola dlžníčkou a žalovaný veriteľom a došlo k požičaniu sumy 1327,76 Eur, pričom pôvodná žalobkyňa sa zaviazala dlžnú sumu vrátiť spolu s poplatkom 1133,90 Eur vo výške 2161,66 Eur v dvanástich mesačných splátkach po 205,14 Eur počnúc od 25.1.2009. V písomnom vyhotovení zmluvy nie je uvedený údaj o ročnej úrokovej sadzbe, RPMN, priemernej RPMN, rozpise splátok istiny, úrokov a poplatkov. V časti, kde sa vyznačuje účel poskytnutia finančných prostriedkov nie je zaškrtnutý žiaden účel.

12. Zo Zmluvy o úvere č. 7273248, ktorú predložil žalovaný, vyplýva, že tam je uvedený dátum podpisu zmluvy 17.12.2008, overenia podpisu zmluvy 15.12.2008 a prevzatia peňažnej hotovosti 17.12.2008. Zo zmluvy vyplýva, že pôvodná žalobkyňa bola dlžníčkou a žalovaný veriteľom a došlo k požičaniu sumy 1327,76 Eur, pričom pôvodná žalobkyňa sa zaviazala dlžnú sumu vrátiť spolu s poplatkom 1133,90 Eur vo výške 2161,66 Eur v dvanástich mesačných splátkach po 205,14 Eur počnúc od 25.1.2009. V písomnom vyhotovení zmluvy nie je uvedený údaj o ročnej úrokovej sadzbe, RPMN, priemernej RPMN, rozpise splátok istiny, úrokov a poplatkov. V zmluve je zaškrtnutý účel použitia finančných prostriedkov na výkon povolania.

13. Z Potvrdenia žalovaného ku dňu 6.4.2016 vyplýva, že pôvodná žalobkyňa na Zmluvu č. 7273248 uhradila 2093,46 Eur. Zo spisu Slovenskej arbitrážnej a.s., kde sa viedlo konanie na návrh žalovaného proti pôvodnej žalobkyni pred Stálym rozhodcovským súdom Bratislava pod spisovou značkou SR01964/10 vyplýva, že pôvodnej žalobkyni bol doručený návrh na začatie rozhodcovského konania, ku ktorému sa písomne dňa 23.2.2010 vyjadrila a následne jej bol doručený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu dňa 3.5.2010, ku ktorému sa dňa 6.5.2010 pôvodná žalobkyňa vyjadrila a žiadala splátky.

14. Z výroku rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu SR01964/10 zo dňa 15.4.2010 vyplýva, že pôvodná žalobkyňa bola zaviazaná zaplatiť 2943,89 Eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne a nahradiť trovy konania.

15. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcov 1, 2, 3 je dôvodná, čo do priznanej sumy vo výške 218,46 Eur s príslušenstvom a preto jej v tejto časti vyhovel. Žalobcovia 1, 2, 3 by mali nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane žalovaného z dôvodu, že na Zmluvu o úvere č. 7273248 zo dňa 17.12.2008 pôvodná žalobkyňa zaplatila o 765,70 Eur istiny viac ako mala zaplatiť. Súd však zamietol žalobu v prevyšujúcej časti ohľadom uplatnenej istiny a príslušenstva z dôvodu, že žalovaný vzniesol námietku premičania nároku. Súd vyhodnotil námietku premičania žalovaného ako dôvodnú ohľadom splátok, ktoré boli uhradené pred dňom 18.5.2014.

16. Po preskúmaní Zmluvy o úvere č. 7273248 zo dňa 17.12.2008 súd zistil, že bola uzavretá v rozpore so zákonom č. 258/2001 Z.z.

17. Žalovaný ako veriteľ je právnická osoba, ktorá poskytuje úvery a pôžičky a ktorá túto činnosť má v predmete podnikania. Pôvodná žalobkyňa, ktorá v zmluvnom vzťahu vystupovala ako dlžník, mala postavenie spotrebiteľa a napriek tomu žalovaný s ňou uzatváral zmluvu v súlade s Obchodným zákonníkom a v rozpore so zákonom č. 258/2001 Z.z.

18. Po oboznámení sa s obsahom zmluvy súd dospel k záveru, že táto má charakter spotrebiteľskej zmluvy. Tvrdenie žalovaného, že sa nejedná o spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, nemení charakter tejto zmluvy z dôvodu, že u žalovaného aj z viacerých iných zmlúv, ktoré boli predmetom konania v iných veciach, vyplýva bežná prax, že pokiaľ došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere s dlžníkom, ktorý mal charakter podnikateľského subjektu, v zmluve bol dlžník označený IČO, DIČ, resp. predkladal daňové priznanie. V preskúmvanej úverovej zmluve bola pôvodná žalobkyňa ako dlžník označená menom, rodným číslom a trvalým bydliskom a aj z tejto okolnosti vyplýva, že v čase uzavretia zmluvy nebola podnikateľským subjektom.

19. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy: (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

20. Podľa § 53 ods. 1, 2, 4 písm. k) a 5 Občianskeho zákonníka v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy: (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (4) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré: k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy: (1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva,

alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Podľa § 4 ods. 1,2,3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch: (1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať: a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1, (3) Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe: a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo: b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

23. Zmluva o úvere č. 7273248 zo dňa 17.12.2008 je v rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 písm. h), i), j) zákona č. 258/2001 Z.z. V oboznamovanej zmluve jednoznačne chýbajú údaje o ročnej úrokovej sadzbe, RPMN a priemernej hodnote RPMN. Ustanovenie § 4 ods. 3 jednoznačne upravuje, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje okrem iných aj náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. h), i), j), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň sa zmluva považuje za platnú, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať. V konkrétnom prípade pôvodnej žalobkyni úver bol poskytnutý, tento aj vyčerpala a zároveň ho aj splácala.

24. Pôvodná žalobkyňa tak mala povinnosť vrátiť žalovanému len požičanú sumu 1327,46 Eur a všetko, čo zaplatila navyše, teda sumu 765,70 Eur, zaplatila bez právneho dôvodu a žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil.

25. Podľa § 451 ods. 1,2 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka: (1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

27. Bolo preukázané, že pôvodná žalobkyňa uhradila žalovanému z titulu Zmluvy o úvere č. 7273248 zo dňa 17.12.2008 sumu 2093,46 Eur. Keďže mala vrátiť len sumu 1327,76 Eur, výška bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného predstavuje sumu 765,70 Eur a nebyť námietky premlčania, žalovaný by bol povinný túto sumu vrátiť žalobcom 1, 2, 3.

28. Súd vo vzťahu k námietke premlčania nároku žalobkyne, ktorú vzniesol žalovaný uvádza, že pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia plynie jednak subjektívna dvojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, a jednak objektívna trojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, resp. desaťročná pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení.

29. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení uložil súdu I. stupňa, aby správne právne posúdil, z akého dôvodu došlo k bezdôvodnému obohateniu a teda, či vzniklo bez právneho dôvodu, alebo z neplatného právneho úkonu. Súd dospel k záveru, že v súlade s ustanovením § 4 ods. 3 zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať. Súd teda konštatuje, že zmluva je platná, avšak neobsahovala všetky náležitosti podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona, ako to bolo uvedené vyššie a preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. K vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného začalo dochádzať od 18.6.2012, nakoľko po úhrade splátky vo výške 60,00 Eur v tento deň pôvodná žalobkyňa mala uhradených spolu 1330,00 Eur a teda vrátila celú istinu vo výške 1327,76 Eur. Žalovaný sa v tento deň bezdôvodne obohatil o sumu 2,24 Eur. Úhradou ďalších splátok počnúc od 20.7.2012 až do 7.1.2016 sa zvyšovalo bezdôvodné obohatenie žalovaného o výšku prijatých platieb. Zároveň však začala plynúť objektívna premlčacia doba, ako aj subjektívna premlčacia doba. Súd poukazuje na ustanovenie § 2 zákona č. 1/1993 Z.z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky v platnom znení v čase uzavretia zmluvy, podľa ktorého o všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka; domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná.

30. Z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia teda vyplýva, že zákon č. 258/2001 Z.z. bol uverejnený v Zbierke zákonov vrátane všetkých jeho zmien a teda pôvodná žalobkyňa mohla mať vedomosť o tom, že uzavretá zmluva o úvere so žalovaným bola v rozpore s uvedeným zákonom, z toho dôvodu je teda bezúročná a bez poplatkov. Pôvodnej žalobkyňi teda začala plynúť objektívna aj subjektívna premlčacia doba zaplatením úveru, ktorý prevzala od žalovaného vo výške 1327,76 Eur a to dňa 18.6.2012. Dvojročná subjektívna premlčacia doba pôvodnej žalobkyňi uplynula 18.5.2014 ohľadom splátok, ktoré platila žalovanému bez právneho dôvodu a ktoré uhradila 20.7.2012, 27.8.2012, 20.9.2012, 22.10.2012, 21.11.2012, 21.12.2012, 22.1.2013, 1.3.2013, 28.3.2013, 20.6.2013, 22.7.2013, 23.8.2013, 24.9.2013 a 9.4.2014. Keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd na túto skutočnosť musel prihliadnuť a v tejto časti žalobu zamietnuť. Nepremičané ostali splátky, ktoré pôvodná žalobkyňa uhradila v období od 21.8.2014 do 7.1.2016 v celkovej výške 218,46 Eur, ktoré súd priznal žalobcom 1, 2, 3.

31. Po zrušení veci odvolacím súdom ostali žalobcovia 1, 2, 3 nečinní, nakoľko k otázke objektívnej premlčacej doby sa už nevyjadrili a na nariadenom pojednávaní sa bez ospravedlnenia nezúčastnili. Nesplnili si tak uloženú povinnosť rozhodnutím odvolacieho súdu, preukázať úmysel žalovaného sa bezdôvodne obohatiť a preto sa musí aplikovať všeobecná trojročná objektívna premlčacia doba.

32. K námietkam žalovaného ohľadom res iudicata súd konštatuje, že na Okresnom súde Rožňava prebiehalo konanie 9Er/647/2010 na vymoženie pohľadávky žalovaného, ktorý bol v postavení oprávneného proti pôvodnej žalobkyňi, ktorá bola v postavení povinnej a to na základe rozhodcovského rozsudku SR01964/10. Súd uznesením 9Er/647/2010-13 zo dňa 16.3.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6.4.2011, zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 15.4.2010, sp.zn. SR01964/10. Hlavným dôvodom pre zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola absolútne neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve ohľadom dojednania rozhodcovskej doložky, pričom dojednanie v bode 18 Zmluvy o úvere bolo v rozpore s § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka a právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom právnom úkone a preto

exekučný titul bol vydaný v rozpore so zákonom a preto sa podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku návrh na vykonanie exekúcie zamietol. Navyiac rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe zmenky, ktorá bola vystavená v rozpore s § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. Ďalším uznesením 9Er/647/2010-23 zo dňa 13.4.2011 súd toto exekučné konanie zastavil.

33. Z vyššie citovaných rozhodnutí súdu teda jednoznačne vyplýva, že rozhodcovský rozsudok SR01964/10 zo dňa 15.4.2010 bol vydaný rozhodcovským súdom na základe neplatnej rozhodcovskej doložky a preto rozhodcovský rozsudok nemohol založiť prekážku res iudicata.

34. Ďalšie námietky strán sporu ohľadom existencie rôznych verzií zmluvy o úvere súd už neposudzoval, nakoľko by nemali vplyv na rozhodnutie vo veci.

35. Výrok o úrokoch z omeškania sa opiera o ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Súd priznal žalobcom 1, 2, 3 úrok z omeškania od nasledujúceho dňa po doručení žaloby, teda od 31.5.2016 do zaplatenia. Pred podaním žaloby žalovaný nebol vyzvaný na vydanie bezdôvodného obohatenia a preto len od tohto dňa bolo priznané právo na úroky z omeškania.

36. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Žalobcovia 1, 2, 3 mali v konaní úspech na cca 29 % a žalovaný mal úspech na cca 71 %. Pomerný úspech žalovaného teda predstavuje 42 % a preto menej úspešní žalobcovia 1, 2, 3 boli zaviazaní zaplatiť úspešnejšiemu žalovanému pomernú časť náhrady trov konania vo výške 42 %. Žalobcovia 1, 2, 3 sa totiž podanou žalobou domáhali plnenia vo výške 765,70 Eur, pričom súd im priznal plnenie vo výške 218,46 Eur a v prevyšujúcej časti ich žalobu zamietol.

38. Žalovaný namietal miestnu príslušnosť. V čase podania žaloby 18.5.2016 podľa platného ustanovenia § 87 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku bol miestne príslušným súdom Okresný súd Rožňava, nakoľko pôvodná žalobkyňa bola v postavení spotrebiteľa a podala žalobu v súvislosti s uzavretou spotrebiteľskou zmluvou. Preto súd začal konať a na námietky žalovaného neprihliadol, nakoľko ich považoval za nedôvodné. Súd postupoval podľa § 42 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresný súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie

vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak strana sporu (žalobca alebo žalovaný) nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnená strana podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.